

Enn er það þúrá óvíst um Jens Martin fer at spæla handbólt í vetu. Fótþólturinn hefur fyrstarætt, og enn kennir hann ekki framtiðina nóð vél ...

Hondbólturinn spælir aðruviolín

Er hann nevndur, so er hann kendur, men það er meira fyrri fótþólt og toppþúgvu enn fyrri handbóltin

SVEINUR TRÓNDARSON

Inni við Skálafjörðin situr Jens Martin Knudsen og veit ekki réttiliga, um hann skal fara undir enn eitt handbóltssár.

Eitt er í hvussu er vist. Hann skal ein lítlan túr til Prag fyrst. Fótþóltsslandsliðið skal spæla móti Kekkia, og tann dysturinn skal í hvussu er fáast frá hondinni aðrenn nakað verður gjört við handbóltin yvirhóvur.

Men efir það er spurningurinn jú um okkurt tilboð liggur á borðinum um ein sáttmála í útlandinum, hvör veit.

– Fáir eg eitt gott tilboð, so fari eg, og so verið eg handbóltin fyrriuttan í ár, sigur Jens Martin, sum so sanniliga dugir til annað enn at standa í einum fótþóltssmáli.

Ambitióinnar burtur
Jens Martin hefur spælt handbólt í nógv ár. Hann hefur verið á fleiri landsliðum, og kann millum annað breggja sær av, at hann hefur vunnið á íslenska landsliðnum.

– Það eru það ekki so nógvir fýroyingar sum kunnu.

Kortini spælir handbólturinn aðruviolín, tí fótþólturinn er tann ítróttargreinin, sum hefur fyrsta prioritet.

– Það er nú kanska ekki so lógið, tá samanumkemur, tí hann hefur stað-

ið seg sera vél í íslenska kappingini sum júst er farin afturum.

– Ambitióinnar eru ekki tær somu nú sum fyrr, og það er það nokk einki óvanligt í, sigur hann

Trupult at koma í gongd

Sum sagt so er Runavíkin gjøgnumsurgað av fótþólti, og tí verður ekki so stóður dentur lagdur á handbóltin.

Fyri at siga tað eru umstóðurnar hjá venjara og felagið þúra hopleysar, tí venjarin hefur ekki ániðsi av, hvör verður við á liðnum fyrr enn fótþóltsskappingin er av og spælarnir hava havt fri eina tíð.

– Tað haldi eg teir skilja. Fótþóltsspælarnir velja fótþóltin framum og tí verða úrslitini hæftir, sigur Jens Martin Knudsen, sum kortini dugir at síggja trupulleikarnar av, at fótþóltsspælarnir koma seint í gongd.

Annars væntar Jens Martin Knudsen, at Tjaldur skal til at kappast við H71 og KÍF um stigini.

– Tað fer at ganga betri hjá Tjaldur í ár enn tað gjörði í fjór, tað ivist eg onga løtu í, sigur Jens Martin, sum roknar við at teir tá avtornar munnu fara at liggja umleið mitt í stigatalvuni.

7. Tjaldur

Venjarin veit ekki hvat fólk hann hefur

Av tí at tað er fótþólturinn, sum hefur »mest at siga« í Runavík, so er torført at siga nakað um hvussu tað verður við fólk í ár. Men verður alt tað besta fólk-ið tókt, so er ekki óhugsandi, at liðið av eystara armi av Skálafjörðinum endar onkustaðni mitt í stigatalvuni

SVEINUR TRÓNDARSON

Tað man vera ræðuligt at vera venjari og hava ábyrgdina av einum fyrstu-deildarliði og fyra dagar undan at kappingin byrjar ekki vita, um ein hefur fullmanna lið.

Hetta eru kortini treytirnar, sum venjarin hjá Tjaldur, Sverri Justinussen hefur at arbeiða undir, hóast tað sjálvsagt er eitt sindur kantut sett upp.

Og hóast tað ekki ljóðar serliga hugaligt, so hefur hann valt at góðtaka tær, tí sum hann sigur:

– Tað er fótþólturinn sum spælir fyrstu violín í Runavík, og soleiðis eru treytirnar.

Eingin skipa venjing

Av somu orsök hefur borið illa til at fáa hildið skipaða venjing í Runavík.

Hóast tað gekk verri enn illa í fjór varð farið seint undir venjingina í ár, og fyrstu tíðina hava bara fimm mans verið til venjingar.

Og tá skal havast í huga,

at kappingin byrjar um vikuskiftið.

Men er tað ekki ein lógin kensla, at sita so fáar dagar undan fyrsta dysti og ekki vit hvat tilfar er at taka av?

– Jú, men av tí at umstóðurnar eru sum tær eru, so ber illa til at gera tað óðrvísi.

Men er tað so ekki skeivt at stremba eftir at hava lið í bestu deildini, tá venjarin ekki veit um hann hefur nóð nógvar spælarnar?

– Spælarnir koma, tað ivist eg onga løtu í, men sjálvandi er tað ekki ein haldbar stóða, um ein hefur stórar ambitióinnar, sigur Sverri og leggur afturat, at ambitióinnar í Runavík meira ganga upp á tær yngru deildirnar.

Hesum gevur formaðurin í felagnum Andrias Jacobsen honum rétt í.

– Vit eru farnir undir eitt miðvíst ungdómsarbeiði sum skal leggja grundina undir framtíð handbóltin í Runavík, sigur Andrias sum eisini sigur, at teir í sambandi hava sett navn-

frama Sverra Jacobsen til ungdómsvenjara í Runavík.

Verður tað gjört eftir sama leisti sum t. d. strand-ingar hava gjört

– Ja, men vit koma bara haltandi nøkur ár aftaná, sigur Andrias Jacobsen, sum leggur afturat, at tað tí hefur sera stóran týðning fyrri felagið, at hava eitt lið í fyrstu deild, sum kann vekja áhugan hjá teimum yngri

Leita eftir leikarum

Men heldur formaðurin, at tað er nóð góð reklama fyrri handbóltin í Runavík, at teir hava eitt lið, sum liggur av rótar niðri í botninum av fyrstu deild?

– Av tí at fótþólturinn hefur fyrsta prioritet í Runavík, so verður torført at fáa gjört tað óðrvísi enn tað verður gjört í løtuni, sigur Andrias Jacobsen og leggur afturat, at nevndin er í holt við at hjálpa upp á manningar-trupulleikan á fyrstaliði.

– Vit hava kanna »markaðin« fyrri leikarar og tað er ekki óhugsandi, at vit fáa

onkrar leikarar uttanfrá til at geva okkum eina hjálpanði hond, sigur Andrias.

Tað fegnast Sverri Justinussen um, tí í fjór hevði Tjaldur ta óhepnu uppliving, at teir hóast tað onkuntíð var nær við, ekki fingi eitt tað einasta stig igjögn-um eitt heilt kappingarár.

– Sum eg havi skilt tað, so er talan um leikarar, sum allir hava spælt í fyrstu deild, og tað sigur seg sjálvt, at so broyst stóðan munandi, sigur Sverri.

Hann leggur afturat, at tað í løtuni er eitt sindur av óvissu um Jens Martin Knudsen, tí eingin veit um hann endar uttanlands sum fótþóltsspelari í ár ella ekki.

Verður hann heima, so spælir hann, og so sær heilt gott út. Tá kunnu vit taka stig frá fleiri felögum ur vit hepnir. Og meta vit út frá tí, so vildi eg mett at vit enda onkustaðni mitt í stigatalvuni, sigur leikandi venjarin hjá Tjaldur, Sverri Justinussen.

Hóast tað gekk av skriðuni í fjór, so hava teir í Runavík ekki slept vónunum um eitt fyrstu-deildarlið í manshondbólti. Og teir meta, at teir fara at enda umleið mitt í trunkanum tá hetta árið er farið afturum